

Jubileum afdeling Haarlem

Donderdag 16 maart vierde de afdeling Haarlem haar 60-jarig bestaan met een feestelijke vergadering, waarin de burgemeester van Haarlem, de algemeen secretaris namens het H.B. en Th. Kessler namens het Gewest Noord-West gelukwensen uitspraken.

De voorzitter kon enige leden die reeds zeer lang lid zijn huldigen, o.a. mevrouw W. P. Stenger-Van der Velde, die al vijftig jaar lid is. Vanaf deze plaats wordt zij hartelijk gefeliciteerd namens het H.B.

In een historisch overzicht behandelde de voorzitter de lotgevallen van de afdeling en memoreerde hij de oprichting van de N.N.H.V. in 1901, welk jubileum we dus in december als K.N.N.V.-ers gaan vieren.

Tevens bracht hij dank aan allen, die een rol in de afdeling Haarlem hebben gespeeld, waarbij hij ook dank bracht aan de zittende bestuursleden, in het bijzonder aan mevr. Roesink, waarmee hij alle secretarissen in het zonnetje gezet wilde zien.

Jan Schut:

Middelste bonte spechten vestigen zich langs onze oostgrens

Door het in cultuur brengen van „woeste” grond zullen vele vogels, die zich niet aan een ander milieu kunnen aanpassen, in aantal achteruit gaan en op de duur tot de zeldzaamheden van onze avifauna gaan behoren. Daarnaast zijn er gelukkig ook enkele soorten, die het eens in ons land „willen proberen”.

Zo'n enkeling is ook de Middelste bonte specht, waarmee wij het eerst kennis maakten op 3 januari 1960 in de omgeving van Delden. Middelste bonte spechten verschillen van volwassen Grote bonten door hun rode schedelkap, die bij het wijfje van de grotere soortgenoot zwart is en bij het mannetje zwart met een rode vlek op het achterhoofd. De jongen van de Grote bonte specht hebben echter ook een rood petje. Maar om dit rood bevindt zich een zwarte rand. Het voornaamste kenmerk is echter, dat de Middelste veel minder zwart op de wangen hebben (dus geen zwarte „mondhoeken”). Enkele maanden na de ontmoeting in Delden hoorden we, op een K.N.N.V.-excursie van de afdeling Oldenzaal naar het Bentheimer Woud, een specht kloppen (9-4-'60). Bij nader onderzoek bleek dit ook een Middelste bonte te zijn.

Dit Bentheimer Woud — een eikenhaagbeukenbos, wat een typisch biotoop voor hem is — ligt ongeveer 6 km over de Nederlandse grens. Deze Bentheimse was bovendien ook nog in gezelschap van een wijfje. Onze hoop, dat deze vogels hier tot broeden zouden komen, werd waarheid. Want toen wij hier ongeveer een week later (19 april) weer een kijkje gingen nemen, was het mannetje reeds bezig een holte in de boom te hakken. Ook roffelde hij geregeld, wat volgens Mountfort in de Vogelgids, nogal zeldzaam is. Op 21 april was hij al aardig met zijn nest gevorderd en 23 april verdween hij geheel in de boom. Ook het vrouwtje was er steeds in de buurt. Op 26 mei piepten de jongen reeds, die 10 juni uitvlogen. Het nest bevond zich ongeveer 5 meter boven de begane grond in een dikke eik, waar ook een spreeuw huisde.

De spechten waren in het geheel niet schuw, zodat ze gemakkelijk gefilmd konden worden. Dit in tegenstelling met hun soortgenoten in Delden, die erg schuw waren volgens mondelinge mededeling van Ir. D. A. Klevering. Zelf heb ik ze hier niet kunnen observeren, maar onze zegsman heeft twee nesten kunnen vinden, terwijl het niet uitgesloten is, dat hier drie paar hun jongen hebben groot gebracht.

Ook broedde deze soort in 1952 en '57 reeds in Twente en volgens Thijsse moet de Middelste bonte specht eens in de buurt van Amerongen gebroed hebben. Bovendien vermeldt Ko Zweerens in „Het Vogeljaar” (8e jrg., blz. 109), dat hij in de bossen van Anholt een Middelste bonte aantrof. Deze bossen waren slechts één km van de grens verwijderd.

Zo ziet men dus, dat deze vogel zich meer naar het westen uitbreidt, evenals z'n grote zwarte soortgenoot, de Zwarte specht.

Moge het deze vogelsoort in ons overbevolkte land goed gaan!

De foto hiernaast van de Middelste bonte specht werd in 1952 bij Enschede genomen door C. B. v. d. Geest.

